

въданіе исправятъ Богослуженіе-си. А ученикъ-тъ на Іонійскж-тѣ академії, кой-то ся е училъ у тридесять учителе, (*) утврьдително пише, че сегашный Блъгарскій языкъ има сходство съ Цръковно-Славянскій толкова, колко то сходство има Циганскій съ Индійскій. Мы думжмы, не сме чюли отъ Индійскій языкъ та да го познаваме каквъ е, а за Циганскій сме разбрали, само че има иѣчто общѣ съ Грыцкій (**) та не можемъ да о тберемъ, какво сходство е наимѣрилъ негова длъбокоученность между Блъгарскій и Цръковно-Славянскій языци. Знаемъ само, че единъ пѫть въ Пловдивъ въ единъ Цръквѣ зачели Евангеліе на Караманлійскій, той ся дрѣпнжль да бѣга; иѣкон го попытали, зачто бѣга, а той отговорилъ: на Сла-

(*) Кое-то самъ-си сп показва въ „Прибавленіе на 410-й на „Босфорскій Телегрофъ““

(**) На циганскій языкъ пирона наричатъ карфи, чюка-свири, градинж-тѣ — периволи, цвѣ-те-то — лулуди. Цигане-ти броятъ: екса епта, охто, ена, дека, ендека, додека, икоси, тріанда, саранда, пенинда и проч. Това само, така казваме, че му дойде рѣчъ, безъ да ни е работата; да има другы, кон-то могжть да ге испытать по-отъ длъбоке.